

Beste donateurs,

De tweede nieuwsbrief van de Stichting. Met natuurlijk de rubriek "Onze paarden" oftewel Quido en Berthus. Informatie over de promotie van de Stichting met een berichtje over gulle gevers, de stand van zaken voor wat betreft de donateurs en de contacten met andere maneges in Friesland. Tot slot een verslag van het bezoek op 14 augustus aan 't Oldemanegepeerd in Dalmsholte (bij Ommen).

Onze paarden

Het belangrijkste nieuws komt natuurlijk het eerst: hoe het gaat met onze Berthus en Quido. In de vakantieperiode die kort na Quido's pensioendatum volgde, werden Quido en Berthus, samen met alle andere manegepaarden en -pony's naar een groot weiland aan de zuidzijde van de stad gebracht. Het was de bedoeling dat ze daar drie weken zouden blijven. Maar na anderhalve dag was Quido alweer terug in de manege. Hij had in de sloot gezeten... Moe, suffig en met aan weerszijden van zijn flanken een aantal bijtewonden, stond hij weer in zijn eigen stal. Het was duidelijk dat hij niet meer bij de grote groep paarden en pony's ondergebracht kon worden. Quido is een ruïn die toch nog achter de merries aangaat, maar in de strijd om de rangorde krijgt hij er dan teveel van langs. Daarbij komt dat hij door zijn artrose moeizamer z'n benen buigt, waardoor hij een groter risico loopt in een sloot terecht te komen bij het drinken. Terug in de manege knapte hij gelukkig weer snel op. Iedere dag zetten wij hem lekker in de wei met een achtergebleven manegepaard, Madammeke, waarmee hij het goed kon vinden. 's Nachts stond hij op stal.

Met Berthus ging het ondertussen prima. Hij was fijn op vakantie in het grote weiland. Bij terugkomst in de manege was er geen bijtwond bij hem te bekennen. Berthus ziet er goed uit. Het is een sterk en kerngezond dier. Het scheelt maar een jaar in leeftijd, maar hij oogt veel jonger dan Quido. Alleen aan het toenemende aantal witte haren op zijn neus is te zien dat hij een dagje ouder wordt.

Na de vakantie hebben beide paarden nog bijna vier weken lang samen dag en nacht in het weiland bij de manege gestaan. Ze werden bijgevoerd met kuil. Met het kouder worden van de nachten haalden we ze 's avonds binnen. Dankzij de mooie nazomer kunnen ze zelfs nu nog bijna iedere dag de wei in. Een mooie oude paardendag dus!

Quido

Berthus en Joey

Promotie

Er zijn in de afgelopen periode veel activiteiten geweest. Allereerst Quido's pensioen. Het persbericht dat naar de media in Friesland en de "paardenbladen" werd verzonden, sloeg aan: er kwam een artikel in *Huis aan Huis*, een grote foto in de *Leeuwarder Courant* en een TV-uitzending van *Omrop Fryslan* die de hele dag om het uur werd uitgezonden. Alle artikelen en het filmpje staan natuurlijk op de site.

De folders en de poster voor de stichting zijn klaar (héél goed werk van reclamebureau Vos/Libert! Nogmaals dank!). Van dit materiaal is al volop gebruik gemaakt. Want naast verspreiding in maneges, bij dierenspecialzaken en bij *Lammert De Vries* kwamen ze erg goed van pas bij twee mooie gelegenheden.

De eerste was een goede doelen braderie die ter gelegenheid vanierendag bij *Jumper* in Leeuwarden op zaterdag, 1 oktober werd gehouden.

Daar stonden we dan, voor de eerste keer, met een eigen standje van de stichting. Op stro en hooi waren ingelijste paarden-tekeningen, kaarsen en snoep voor de verkoop uitgesteld. De stand was versierd met de posters en foto's van de paarden. De folders hielden we in de harde wind op hun plek met oude hoefijzers. Het snoep – cadeau gedaan door *Albert Heijn* – vond gretig aftrek. Opbrengst van de dag € 43,50! En *Jumper* had nog een leuke verrassing voor ons in petto: zij hadden zelf een actie gehouden voor alle deelnemende goede doelen. Het eindbedrag van € 475,= wordt verdeeld onder die vijf doelen. We hebben dus nog een bedrag tegoed!

Lena Massaut in de stand bij Jumper.

De tweede keer dat we een standje inrichtten was bij hét ruiterevenement van het jaar: *Indoor Friesland*. *Indoor* sponsorde ons door maar eenderde van de prijs in rekening te brengen. En we kregen twee passepartouts cadeau!

Indoor Friesland was in één woord geweldig. Vier dagen lang, van donderdag 20 t/m zondag 23 oktober deelden we met het promotie-team: Susan Weistra, Dorinde Rovers, Saskia Hoekstra, Lena Massaut en ik meer dan 1000! folders uit, gaven we mensen informatie over de paarden en de stichting en legden we contacten. Maar als het maar even kon genoten we natuurlijk ook van de wedstrijden in springen, mennen en dressuur. De prachtigste paarden met ruiters van internationaal topniveau als Jeroen Dubbeldam en Edward Gal, een leerling van Anky van Grunsven, hebben we in actie gezien. En hoe! Kijk, dat maakt vrijwilligerswerk wel heel aantrekkelijk....

Prachtige Kür van Edward Gal tijdens Indoor

Ook bij *Indoor* kregen we publiciteit: een interview, in de stand, met radio Mercurius op zondag 23 oktober.

Voor een volgende activiteit denken we aan Sinterklaas. Daar leent *het oude paard van Sinterklaas* zich natuurlijk uitstekend voor.....

Gulle gevers

In de loop van dit jaar zijn er tal van giften gedaan voor onze oude paarden. En die zijn heel welkom. Juist die giften vullen aan wat we nog aan donateursgeldten tekort komen voor het onderhoud van Berthus en Quido. Iedere geveer stuur ik altijd een bedankje – maar nogmaals: heel hartelijk dank. Eén gulle geveer, die overigens graag anoniem wil blijven, krijgt nog een speciaal dankwoord.

Hij heeft toen hij in februari 2005 het artikel over Berthus las, direct de telefoon gepakt om over de stichting en de toekomstplannen te praten. Sindsdien maakt hij regelmatig een bedrag over. Maar ook in natura wordt geschonken. Van *Divoza Horseworld* in Leek kregen we twee tussendekens, voor gebruik in voorjaar en herfst, met een superwarme onderdeken – speciaal voor Quido – cadeau!

Maanddonateurs

De stand van de maanddonateurs staat inmiddels op ruim 140. Naast de folder melden zich ook via de site donateurs aan.

Contacten met andere maneges in Friesland

De eerste contacten met andere maneges zijn gelegd. Bijna iedere week schrijf ik een of twee maneges aan met een brief met informatie over de stichting. In totaal zijn er bijna 50 maneges in Friesland, dus ik heb nog wel even werk. Daarna bel ik ze op om te vragen wat hun beleid is met oude paarden. Bij een aantal maneges (RCA Appelscha en De Welle) liggen inmiddels al folders.

Het Paardenpad

Bezoek aan 't Olde Manegepeerd op 14 augustus 2005

Het was even zoeken.. in plaats van de afslag naar Dalmsholte hadden we die naar Dalfsen genomen, maar daar lag dan de boerderij van Appie en Rika Lassche. Aan een zandweggetje, in een idyllisch landschap, met de Lemelerberg op de achtergrond.

Naast de meer dan 200 jaar oude hoeve ligt een weiland waar zeven paarden van mei tot oktober dag en nacht buiten staan. Dit zijn de taaie oudjes, die dus wat meer kunnen hebben, maar ze staan wel dicht genoeg in de buurt om er een goed zicht op te kunnen houden.

Meer dan 30 andere paarden en pony's zijn ondergebracht in een gebouw dat meer dan 300 meter verderop ligt. Deze dieren worden 's-nachts op stal gezet. Die paarden en pony's bezorgden ons een warm onthaal. Het nieuws over de meegenomen appels deed blijkbaar razendsnel de ronde, want om de hoek van iedere ruimte waar paardenstallen in zijn gebouwd, staken de paarden die het dichtst bij het gangetje stonden, nieuwsgierig hun grote hoofd om de hoek. Langzaam doorlopend, met telkens op elke schouder een ander paardenhoofd dat lekker schuimend z'n appeltje at, bereikten we tenslotte - bedekt met appelkwijl - het eind van de gang. Daar stond Rika Lassche ons op te wachten. De paardenstal (vroeger een varkensstal) en de daar achter liggende weilanden worden telkens voor vijf jaar gehuurd van een boer uit de omgeving. Rika en Appie hebben voor ieder dier dat er bij kwam ruimte voor ruimte zelf verbouwd en ingericht als paardenstal. In de ruime boxen heeft ieder dier flink wat m² tot zijn beschikking. Een gebouw dat oorspronkelijk niet was ingericht als paardenstal heeft wel een nadeel: de indeling. In het midden loopt de vrij smalle gang. Daarin zitten een aantal hoeken. Op z'n zachtst gezegd is het niet altijd even prettig om er met de paarden doorheen te lopen, zeker niet wanneer ze graag naar buiten willen en kort door de bocht gaan. Dan wordt je als mens wel erg letterlijk in de hoek gezet. Daarom zijn Rika en Appie bezig per "kamer" een grote staldeur in de buitenwand te plaatsen, zodat de paarden en pony's in de toekomst direct vanuit hun boxen de achterliggende weilanden in kunnen.

Het maximale aantal paarden en pony's dat ze op kunnen vangen is nu echt bereikt. De resterende ruimte in de stal is nodig voor opslag van stro en voer. Alleen wanneer een paard of pony overlijdt is er plek voor een nieuw dier. De mest van de dieren kunnen ze gelukkig nog altijd gratis kwijt aan een

loonbedrijf en een kwekerij. Met zijn tweeën en af en toe met hulp van vrijwilligers van maneges of uit de buurt, kunnen ze het werk net aan.

Het allereerste dier dat acht jaar geleden onder hun hoede kwam was een paard van een manege waar gehandicapte kinderen reden. De manege vroeg of het dier zijn oude dag bij hun in de wei kon doorbrengen. Rika en Appie zeiden direct ja. Aan een vergoeding dachten ze niet eens. Totdat er vijf paarden en pony's stonden. Want dan beginnen de kosten toch echt op te lopen. Toen is de stichting *'t Olde Manegepeerd* opgericht. In Nederland was *'t Olde Manegepeerd* de eerste stichting die zich speciaal om manegedieren bekommerde, de "vergeten" groep dieren.

Paarden en pony's zijn er in iedere variëteit. Een ongelofelijk groot paard met een schofthoogte van meer dan 1.80 meter! en een heel klein pony'tje waar hooguit een kleuter op kon rijden. Het oudste paard is 29 jaar, de oudste pony 34. Het jongste paard is Kamee (zie foto), een merrie van nog maar 9 jaar oud. Ze lijdt aan artrose en heeft slijtageverschijnselen in haar rug.

Natuurlijk komt ook het einde van de paarden- en ponylevens ter sprake. Alle dieren blijven de rest van hun leven in *'t Olde Manegepeerd*. Een paar maal is een paard of pony een natuurlijke dood gestorven. Het dier lag dood in het land. Maar in alle andere gevallen wordt - als duidelijk is dat een dier ernstig ziek is of uitzichtloos lijden te wachten staat - gekozen voor euthanasie. Paard of pony brengen ze dan naar hun eigen boerderij waar in het voorhuis vier paardenboxen zijn gebouwd. Daar brengen de dieren dan hun laatste uren door, in alle rust, onder toezicht van Appie en Rika.

Appie en Rika zijn met het praktische werk begonnen: het opvangen en de dagelijkse verzorging van de dieren. De promotie voor hun stichting kwam later, maar door de dagelijkse hoeveelheid werk was er vaak te weinig tijd voor. Nu Appie met de VUT is kunnen ze zelf de maneges bezoeken. "Je moet persoonlijk contact hebben met de manegehouders", vertelt Rika, "alleen zouden die ons eerder moeten bellen, zodat je donateurs kunt werven in de manege vóór het dier bij ons komt". Financieel is het de stichting lang niet altijd voor de wind gegaan. Rika en Appie hebben tijden gekend met grote zorgen waarin ze zelf diep in de portemonnee moesten tasten. "Jam op brood, meer kon niet" vertelt Rika. Maar opgeven? Nooit! Gelukkig gaat het nu beter met de bijdragen. Naast de meer dan 300 vaste donateurs zijn er afdelingen van de Dierenbescherming (o.a. Leiden) die betalen voor paarden en pony's die bij *'t Olde Manegepeerd* zijn gestald. Daarnaast zijn er de schenkingen en giften.

Voor Rika is het al die jaren hard werken geweest. Vier dagen in de week heeft ze een betaalde baan. Appie reed op internationale transporten door heel Europa. De dagelijkse zorg voor de dieren kwam door de week op haar schouders terecht. Alle beschikbare tijd was en is nog steeds voor de paarden en pony's. "We kunnen maar een keer in de week uitmesten" zegt Rika verontschuldigend, "maar de dierenarts zegt altijd: jullie hoeven je nergens voor te schamen". En daar heeft ie helemaal gelijk aan. Aan de liefdevolle verzorging mankeert niets!

Na het bezoek aan *'t Olde Manegepeerd* kwam er nog een leuk bericht binnen: de Dierenbescherming heeft een eigen onderscheiding voor dierenbeschermers ingesteld, een lintje. Dit jaar werden 75 lintjes uitgereikt. Appie en Rika vielen - helemaal terecht - in de prijzen. Zij kregen hun lintje overhandigd in *De Rode Hoed* in Amsterdam met dank voor al hun jaren werk.

De volgende nieuwsbrief

De volgende nieuwsbrief krijgen jullie al heel snel: waarschijnlijk eind november of begin december. Want er gaat iets heel bijzonders gebeuren... Wat mag ik nog niet zeggen. Maar jullie zijn als donateurs natuurlijk wel de allereersten die het nieuws te horen krijgen.

Tot dan!

Met vriendelijke groet,
Ineke de Groot